

Жалбоподателят има индивидуално право на участие в законосъобразна законодателна процедура, произтичащо от статута му на член на Европейския парламент, в съответствие с член 2, член 10, параграф 1, член 13, параграф 1 и член 14, параграф 1 ДЕС, конкретизирани посредством правата на парламентарно участие на жалбоподателя съгласно вторичното право, и по-специално съгласно член 6, параграф 1, първо изречение от Акта за избиране на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори, член 2 и сл. от Устава на членовете на Европейския парламент и членове 177 и 218, параграф 1 от Правилника за дейността на Европейския парламент. Приемайки обжалвания делегиран регламент на основание член 290 ДФЕС, вместо да инициира (както би трябвало) обикновена законодателна процедура по член 289 ДФЕС с отправянето на съответното предложение, Европейската комисия е засегнала не само законодателните правомощия на Европейския парламент съгласно член 14, параграф 1 ДЕС и членове 289 и 294 ДФЕС, както и принципа на институционално равновесие по член 13, параграф 2, първо изречение ДЕС, но и индивидуалното право на жалбоподателя да участва пряко и индивидуално в законосъобразна законодателна процедура. С жалба за отмяна по член 263, четвърта алинея ДФЕС член на Европейския парламент може да оспори по съдебен ред нарушения на режима на разпределяне на правомощията, съществени процесуални нарушения или злоупотреба с власт от страна на други институции на Съюза, доколкото е засегнато правото му на участие в законосъобразна законодателна процедура, с цел да се стигне до сезиране на Европейския парламент.

Определянето на производството на енергия от изкопаемите газови горива и на производството на ядрена енергия като екологично устойчиви икономически дейности по смисъла на Регламент (ЕС) 2020/852 от 18 юни 2020 г. представлява — независимо от политическата позиция — съществен поради политическото си значение елемент от областта на улесняването на устойчивите инвестиции, който съгласно член 290, параграф 1, втора алинея ДФЕС се запазва за законодателния акт по член 289 ДФЕС. Независимо от материалната законосъобразност на обжалвания делегиран регламент, с приемането му Комисията е превишила правомощията си в нарушение на принципа на институционално равновесие по член 13, параграф 2, първо изречение ДЕС. Същевременно са накърнени законодателните правомощия на Европейския парламент и е нарушено демократичното и парламентарно право на жалбоподателя да участва в законосъобразна законодателна процедура.

Жалба, подадена на 10 октомври 2022 г. — ZR/EUIPO

(Дело T-634/22)

(2023/С 24/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZR (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени решението на органа по назначаването на EUIPO от 14 декември 2021 г., нотифицирано на същата дата, с което жалбоподателят се информира за плащането в негова полза на сумата от 5 000 евро в изпълнение на решението на Общия съд от 13 януари 2021 г. по дело T-610/18 ZR/EUIPO;
- доколкото е необходимо, да отмени решението на председателя на управителния съвет на EUIPO от 28 юни 2022 г., нотифицирано на същата дата, с което се отхвърля жалбата по административен ред, подадена на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на ЕС, срещу решението от 14 декември 2021 г.;
- да го обезщети за неговите имуществени и неимуществени вреди; и
- да разпреди възстановяването на всички разходи, направени в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди нарушение на член 266 ДФЕС и на принципа на равно третиране, закрепен в член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз, що се отнася до жалбоподателя в сравнение с останалите кандидати, участвали в процедурата за подбор.

Сумата от 5 000 евро не може да се счита за поставяне на жалбоподателя в същото положение като останалите кандидати, които вследствие на нарушението на този принцип са били включени в списъка с резерви или са получили по-благоприятно обезщетение.

2. Второ основание, с което се твърди нарушение на правото на защита/правото на съд, закрепено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и на принципите на добра администрация, задължение за полагане на грижа и задължение за мотивиране, закрепени в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Що се отнася до нарушението на правото на защита/правото на съд единствената причина за отказ от ответника да вземе предвид възможността за прехвърляне е основана на факта, че жалбоподателят е упражнил правото си на обжалване. Самият факт, че жалбоподателят е подал жалба не може да се представя като валидна обосновка на администрацията да откаже справедливо изпълнение на решението по дело T-610/18 ZR/EUIPO.

Що се отнася до нарушението на принципите на добра администрация, задължението за полагане на грижа и задължението за мотивиране:

- Първо, ответникът не е взел предвид всички фактори, които могат да се отразят на неговото решение, тъй като приемливи от гледна точка на закона варианти са били отхвърлени и е било пренебрегнато алтернативно решение,
- второ, кореспонденцията с ответника, основана на един вариант, наложен от администрацията, трудно може да се квалифицира като всеобхватен диалог, целящ намирането на справедливо решение.

Жалба, подадена на 8 ноември 2022 г. — van der Linde/ЕНОЗД

(Дело T-678/22)

(2023/С 24/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Frank van der Linde (Нидерландия) (представител: C. Forget, lawyer)

Ответник: Европейски надзорен орган по защита на данните

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да потвърди обжалваното решение ⁽¹⁾ в частта, в която ЕНОЗД е разпоредил на Европол да предостави достъп на жалбоподателя до всички данни, които се отнасят до него, на основание на член 36, параграф 2 от Регламент 2022/991 ⁽²⁾,
- в останалата му част, да отмени решението на ЕНОЗД, доколкото не предоставяйки на жалбоподателя достатъчни гаранции, тъй като не посочвайки никакъв срок, в рамките на който решението да бъде изпълнено, не предвиждайки плащането на глоба или достатъчно наказание по отношение на Европол, на практика то лишава жалбоподателя от правото му на достъп и от правото му на ефективни правни средства за защита по смисъла на членове 8 и 47 от Хартата,
- при условията на евентуалност, да присъди на жалбоподателя под условие едно евро за неимуществени вреди,
- всеки случай, да осъди ЕНОЗД да заплати съдебните разходи в размера, посочен от жалбоподателя.